

Uchwała Nr
Rady Miejskiej w Sobótce

z dnia 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn.zm.) w związku z art. 227 i art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. 2002, nr 5, poz. 46)

Rada Miejska w Sobótce
uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi wniesionej do Rady Miejskiej w Sobótce w dniu 13.03.2023 roku na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka oraz uzupełnieniu w dniu 07.04.2023 r. skargi, dotyczącej niewykonania uchwały nr XLI/327/18 z dnia 30.01.2018 r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sobótka, w zakresie wypełnienia warunków mających na celu minimalizację szkodliwego oddziaływania kopalni KOSD Nasławice, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji oraz Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia Rady Miejskiej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej w Sobótce do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie na wskazany adres korespondencyjny odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem stanowiącym uzasadnienie.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 13 marca 2023 r. do Rady Miejskiej w Sobótce wpłynęła skarga dotycząca działalności Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka, która została następnie uzupełniona w dniu 07.04.2023 r. Skarga dotyczy niewykonania przez Burmistrza uchwały Rady Miejskiej w Sobótce nr XLI/327/18 z dnia 30.01.2018 r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sobótka, w zakresie wypełnienia warunków mających na celu minimalizację szkodliwego oddziaływania kopalni KOSD Nasławice.

Na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego rada gminy jest kompetentna do rozpatrywania skarg na działalność Burmistrza. Zgodnie z art. 227 kodeksu, przedmiotem skargi może być zaniedbanie lub nienależyte wykonanie zadań przez właściwe organy, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie spraw.

Następnie skarga została przekazana Burmistrzowi w celu ustosunkowania się na piśmie do zarzutów w niej zawartych. Skarga była przedmiotem prac Komisji Skarg Wniosków i Petycji, która zapoznała się ze stanowiskiem zainteresowanych stron, wyrażonym na piśmie. W wyniku analizy sprawy członkowie komisji ustalili stanowisko uznając, że przedmiot skargi oraz przedstawione przez strony argumenty pozwalają uznać, że skarga jest niezasadna.

W wyniku zebranych w sprawie dokumentów i informacji Rada Gminy kierując się rekomendacją oraz na podstawie zebranych w sprawie informacji podjęła uchwałę, że skarga nie jest uzasadniona.

Zdaniem Rady wprowadzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest działaniem obligatoryjnym na podstawie art. 9 ust. 1 u.p.z.p. Jest to więc uchwała, do podjęcia której zobligowana jest każda gmina.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obejmuje swym zasięgiem obszar całej gminy jednak jego zadaniem jest wyłącznie określenie granic planistycznych, które mają obowiązek uwzględniać organy gminy przy tworzeniu planów miejscowych.

Studium jako akt kierownictwa wewnętrznego nie powinien wpływać nawet pośrednio na sytuację osób fizycznych lub prawnych, ponieważ nie może stanowić podstawy do nakładania obowiązków lub przyznawania praw określonym podmiotom.

Chociaż studium nie jest prawem miejscowym, czyli jego treść nie stanowi źródła prawa powszechnie obowiązującego na obszarze gminy, z mocy art. 9 ust. 4 u.p.z.p. wynika, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Oznacza to, że studium ma charakter aktu prawa wewnętrznego i jest skierowane tylko i wyłącznie do organu gminy, do którego kompetencji należy uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, czyli rady gminy. Taki charakter studium potwierdza art. 20 ust. 1 u.p.z.p., który stanowi, że plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu, że nie narusza ustaleń studium.

Burmistrz nie jest, w wyniku przyjęcia uchwały w sprawie studium, zobowiązany do wdrożenia założeń planistycznych opisanych w tym akcie, a ma jedynie czuwać nad zgodnością planów miejscowych, które są przygotowywane i wdrażane przez Gminę jak również dbać o aktualność zapisów studium.

Z przepisów prawa nie wynikają inne obowiązki organów gminy w zakresie stosowania studium, zatem skarga na Burmistrza nie mogła być uznana za zasadną.